

КАРИНИ ВЪ ТАЯ КНИЖКА

Мара Пепеляшка
картина
отъ
П. Хей
(въ началото)

Кое дете не е слушало приказката за Мара Пепеляшка? Живописецътъ е изписалъ кроткото, работливо и обичливо момиче, какъ храни гължбитъ. Тъ сж накадали около Мара и по нея: по огнището, по камънитъ на пода, по рамото ѝ, единъ — на кошницата, другъ — на стола, трети е полетълъ къмъ кжщи. Тя си говори съ тѣхъ и тѣ ѝ се гаятъ. Но художникътъ не разказва хубавата приказка съ думи, а съ образи. Той е нарисувалъ прохладна стая, въ която се влива буйно слънце презъ широко зѣещата врата, а отъ прозореца се прежда свѣтлината презъ гжстата листовина на овощнитъ дървеса. Въ тая весела наредана на освѣтени предмети и тъмни петна до тѣхъ седи хубавото момиченце, усмихнато и бодро. То обича всички, къмъ всички е добро, затова го чака и голъмо щастие: когато порасте, ще стане царица.

Благословенъ трудъ
картина
отъ

Тоби Розенталъ
(черно приложение)

Трудътъ е наистина благословенъ. Всичко хубаво е рожба на трудъ. Нѣма на свѣта по-чиста радостъ отъ оная, що изпълва душата на човѣка, когато работи. Момчето, което е изписалъ живописецътъ на тая картина, е ученикъ на единъ прочутъ ваятель. Майсторътъ, неговъ учителъ, е изработилъ голъма статуя — какъ света Богородица благославя съ прострѣни ржце. Момчето е сложило до нея образеца отъ глина и се е за-

Додето
престане
дъждътъ

КАРИНА
НА
ПЕРГАМЕНТЪ
ОТЪ
АРТЪРЪ РАКХАМЪ

ржце: Божията Майка, която ще благослови свѣта, най-първо благославя трудолюбивото момче, което не знае по-голъма радостъ отъ оная, що носи работата.

Еленъ реве
картина

отъ

Христианъ Дратманъ
(черно приложение)

Веселиятъ ревъ на елена въ гората вика другитъ елени отъ стадото.

Гората се е разлистила, пролѣтъ е, животнитъ се радватъ на топлия въздухъ, обилната свѣтлина и прѣсната храна. Не ги е страхъ вече отъ студъ, па и ловцитъ помжно могатъ да ги съзратъ презъ гжстата шума, отколкото презъ зимата, по снѣга. Весела е цѣлата гора. И живописецътъ е изобразилъ тая радостъ, що свѣти въ погледа на гордото и хубаво животно, въ гиздавитъ извивки на кръшното му тѣло, въ силата на нозетъ му. Христианъ Дратманъ пише кар-

ловило съ длето въ ржка да довърши дрехитъ на Божията Майка. По стърготинитъ, нападали предъ него на купъ, се познава, че работи вече отъ дълго; то се е цѣло унесло въ тоя хубавъ трудъ — и е забравило всичко. Лицето му е кротко, то е добило кротостта на Онази, чието изображение довършватъ ржцетъ му. А очитъ следятъ съ голъмо внимание — да не би длетото нѣкакъ да се изметне, че да удари на криво. Ученикътъ ще порасте, ще стане майсторъ, ще бжде великъ ваятель. Изящниятъ образъ на света Богородица, що довършва съ толкова набожна угриженостъ малкиятъ художникъ, е прострѣлъ надъ главата му своитъ кротки